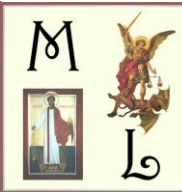

MICHAËL-LAURENS GELOOFSGEMEENSCHAP
NIEUWSBRIEF
Juli / Augustus 2022

NIEUWS UIT EIGEN GELOOFSGEMEENSCHAP

VIERINGENROOSTER

- **Zondag 10 juli**, 15^e zondag door het jaar, , **11:00** Eucharistieviering, celebrant pastor G. Nijland
- **Dinsdag 12 juli**, **10:00** gebedsviering
- **Zondag 17 juli**, 16^e zondag door het jaar, **10:00** communieviering, voorgangers: I. Elsevier en J. Bosboom
- **Dinsdag 19 juli**, **10:00** gebedsviering
- **Zondag 24 juli**, 17^e zondag door het jaar, **10:00** communieviering, voorgangers: J. van Gaans en W. Eurlings
- **Dinsdag 26 juli**, **10:00** gebedsviering
- **Zondag 31 juli**, , 18^e zondag door het jaar, **10:00** Eucharistieviering, celebrant pastor M. Meneses
-
- **Dinsdag 2 augustus**, **10:00** gebedsviering
- **Zondag 7 augustus**, 19^e zondag door het jaar, **10:00** communieviering, voorgangers: W. Eurlings en K. van Gestel
- **Dinsdag 9 augustus**, **10:00** gebedsviering
- **Zondag 14 augustus**, 20^e zondag door het jaar, **9:00** Eucharistieviering, celebrant: pastoor J. Skiba
- **Dinsdag 16 augustus**, **10:00** gebedsviering
- **Zondag 21 augustus**, 21^e zondag door het jaar, **10:00** communieviering, voorgangers: K. van Gestel en W. Kremer
- **Dinsdag 23 augustus**, **10:00** gebedsviering
- **Zondag 28 augustus**, 22^e zondag door het jaar, **10:00** communieviering, voorgangers: J. Vroom en I. Elsevier
- **Dinsdag 30 augustus**, **10:00** gebedsviering
- **Zondag 4 september**, 23^e zondag door het jaar, **9:00** Eucharistieviering celebrant: pastoor J. Skiba
- **Dinsdag 6 september**, **10:00** gebedsviering
- Iedere zondag worden er vieringen vanuit onze parochie uitgezonden; zie hiervoor <https://marthamaria.nl/vieringen/vieringen-luisteren/>
- De Eucharistieviering vanuit ons Eucharistisch centrum wordt om 11:00 uur uitgezonden via [Kerkomroep](#).

NIEUWS UIT ONZE PAROCHIE

Kleuterkerk

Acht jaar lang konden gezinnen uit de Biltse kerken genieten van de Kleuterkerk, waarin kleuters op een speelse manier kennis maakten met kerkvieringen. Want samen zingen, bidden en delen in de kerk, is niet alleen weggelegd voor volwassenen. Dat kunnen kleuters ook. Op zondag 19 juni was de laatste Kleuterkerk die in stijl gevierd werd. De dames die de Kleuterkerk jarenlang organiseerden, geven nu graag de ruimte aan nieuwe initiatieven óf nieuwe kartrekkers.

NIEUWS UIT ONS AARTSBISDOM

OFFICIËLE LOGO JUBELJAAR 2025 'PELGRIMS VAN HOOP' ONTHULD

Het Vaticaan heeft op 28 juni op een persconferentie het officiële logo voor het Jubeljaar 2025 openbaar gemaakt. Het thema was al eerder naar buiten gebracht: Pelgrims van hoop. Van het logo is ook een Nederlandse versie beschikbaar (afbeelding links).

De voormalige Pauselijke Raad voor de Nieuwe Evangelisatie, nu opgenomen in het nieuwe Dicasterie voor Evangelisatie, coördineert de voorbereidingen voor het Heilig Jaar 2025.

Aan het ontwerp van het logo was een wedstrijd verbonden en aartsbisschop Rino Fisichella maakte uit 294 inzendingen, ontvangen uit 213 steden en 48 verschillende landen, de winnaar bekend. De deelnemers varieerden in leeftijd van 6 tot 83 jaar.

“In feite werden veel handgetekende ontwerpen ontvangen van kinderen van over de hele wereld, en het was echt ontroerend om door deze tekeningen te gaan, de vrucht van kinderlijke verbeelding en geloof,” aldus aartsbisschop Fisichella.

Winnend logo

Uiteindelijk koos paus Franciscus uit drie genomineerde voorstellen het definitieve ontwerp, ingezonden door Giacomo Travisani. Het logo toont vier gestileerde figuren die de hele mensheid verbeelden vanuit de vier hoeken van de aarde. Ze omhelzen elkaar, wat wijst op de solidariteit en broederschap die volkeren moeten verenigen.

De eerste figuur houdt zich daarbij vast aan het Kruis. De onderliggende golven geven weer dat de pelgrimstocht van het leven niet altijd over rustige wateren gaat. De hoop in het logo is verbeeld door het anker waar het kruis aan de onderkant in overgaat.

Het belang van jubeljaren voor het leven van de Kerk Paus Franciscus noemt “het Jubeljaar altijd een gebeurtenis van grote spirituele, kerkelijke en sociale betekenis in het leven van de Kerk.” Hij herinnert eraan dat sinds het jaar 1300, toen het eerste Heilige Jaar plaatsvond, “Gods heilige en getrouwe volk deze viering heeft ervaren als een speciale gave van genade, gekenmerkt

door de vergeving van zonden en in het bijzonder door de mildheid als volledige weergave van de barmhartigheid van God.”

In de Kerk is een Jubeljaar, of Heilig Jaar, een belangrijke religieuze gebeurtenis. Een Jubeljaar is 'gewoon' als het na de gebruikelijke periode van 25 jaar valt, en 'buitengewoon' wanneer het wordt afgekondigd voor een buitengewone gebeurtenis. Het laatste gewone Jubeljaar vond plaats in het jaar 2000 tijdens het pontificaat van paus Johannes Paulus II. In 2015 riep paus Franciscus een Buitengewoon Heilig Jaar van de Barmhartigheid uit.

Na de zomer van 2022 komen de officiële Jubeljaar-website en gerelateerde app beschikbaar, twee hulpmiddelen bedoeld om gelovigen wereldwijd te helpen deel te nemen aan de activiteiten en evenementen tijdens het Jubeljaar. Er komen onder meer een kalender, een handvest, nieuwsberichten en praktische informatie beschikbaar in verschillende talen.

ERIK ROZEMAN PRIESTER GEWIJD: 'LEVENDIGE VRIENDSCHAP MET JEZUS'

Kardinaal Eijk, aartsbisschop van Utrecht, heeft op 18 juni Erik Rozeman tot priester gewijd. "Erik, met de priesterwijding ga je met de Heer op tocht en zul je vruchten voortbrengen die blijvend zijn," zo zei kardinaal Eijk in zijn preek. "Vruchten voor jezelf en voor anderen die je als priester tot Christus zult brengen en via Hem tot de verrijzenis en het eeuwige leven in Gods Vaderhuis, de hemel."

Kardinaal Eijk heette in de Sint Catharinakathedraal niet alleen de ouders en zus van de wijdeling welkom, maar heel bijzonder ook zijn grootmoeder die met een wensambulance naar Utrecht was gekomen. "U heeft hier in het bijzonder naar uitgekeken, mooi dat u er inderdaad bij kunt zijn," zo zei kardinaal Eijk. Hij richtte zich ook tot de parochianen in het bijzonder van de Zalige "maar inmiddels heiligverklearde Titus Brandsmaparochie" en de leden van de geloofsgemeenschap rond de Sint Lambertusbasiliek in Hengelo, "waar Erik altijd acoliet is geweest en het handwerk heeft geleerd."

Tijdens de uitverkiezing van de kandidaat in deze wijdingsplechtigheid zei rector Kuipers van de Utrechtse priesteropleiding het [Ariënsinstituut](#) over de wijdeling dat hij "zich geroepen weet zijn leven aan God te geven, om het Evangelie te verkondigen en mensen te begeleiden in hun geloof." Rector Kuipers noemde ook Rozemans grote hart voor het proces van parochievernieuwing. "Daar wil hij zich – met een team van vrijwilligers – de komende jaren voor inzetten en op deze manier vele mensen tot Christus en Zijn Kerk brengen.

... Als verantwoordelijken van het Ariënsinstituut hebben we Erik in de afgelopen jaren leren kennen als een gelovig en spiritueel mens en hebben we hem zien groeien in zijn vriendschap met de Heer en zijn geschiktheid voor het pastoraat. Dat is in de laatste maanden – waarin hij als diaken werkzaam was in de Zalige Titus Brandsmaparochie – meer dan eens bevestigd. De vele mensen die vandaag aanwezig zijn om de viering van zijn priesterwijding mee te maken, laten dat ook zien."

DIAKEN TON SIERS OVERLEDEN

Te Oldenzaal is op 27 juni 2022 in de Heer overleden de eerwaarde heer Antonius Bernardus Joseph Siers, diaken van het Aartsbisdom Utrecht. Hij werd geboren te Losser op 30 maart 1942. Na zijn wijding tot permanent diaken op 7 oktober 1989 was hij als diaken werkzaam in het dekenaat Twente en in de Onze Lieve Vrouw Tenhemelopneming-parochie te Oldenzaal. Met ingang van 7 oktober 1996 werd hij tevens benoemd als lid van de dekenale werkgroep Ouderen en Kerk. Op 6 juni 2007 ging hij met emeritaat.

Na zijn emeritaat heeft hij nog een aantal ondersteunende taken in het ouderenpastoraat uitgeoefend, met name in zijn parochie, in het verpleeghuis te Oldenzaal en binnen de Katholieke Bond van Ouderen in Overijssel.

“Ton was een aimabel mens, met oprechte interesse voor de ander. Vanuit zijn werk als maatschappelijk werker heeft hij veel betekend voor bewoners van zorgcentrum Maartens-Stede en Oldenhove te Losser,” zo schrijft kardinaal Eijk in het overlijdensbericht dat het Aartsbisdom Utrecht heeft verzonden. “Ton had een geduldig en luisterend oor voor de nood van de kwetsbare medemens. Vanuit dit liefdeswerk voelde hij de roeping om zich blijvend dienstbaar te binden aan de Kerk in het ambt van diaken, om zo Kerk en wereld met elkaar te verbinden. Op dit grensvlak, met speciale aandacht voor ouderen, lag zijn hart.”

Nog maar kort met pensioen werd hij getroffen door een TIA, die hem beperkte in zijn dienstwerk. Kardinaal Eijk: “Desondanks bleef hij zich inzetten voor de parochie en de mensen die aan hem waren toevertrouwd. Ton keek over grenzen heen en onderhield contacten met collega’s uit het buitenland. De Benedictijner spiritualiteit was hem uit het hart gegrepen. Ondanks de beperkingen die zijn gezondheid hem oplegde, bleef hij opgewekt en belangstellend en genoot hij van de contacten.

HEILIGEN

Frederik (ook **Fredericus**) **van Utrecht**, Nederland; bisschop & [martelaar](#); † **838** ?

Feest 18 juli & 8 november (met alle heilige bisschoppen van Utrecht).

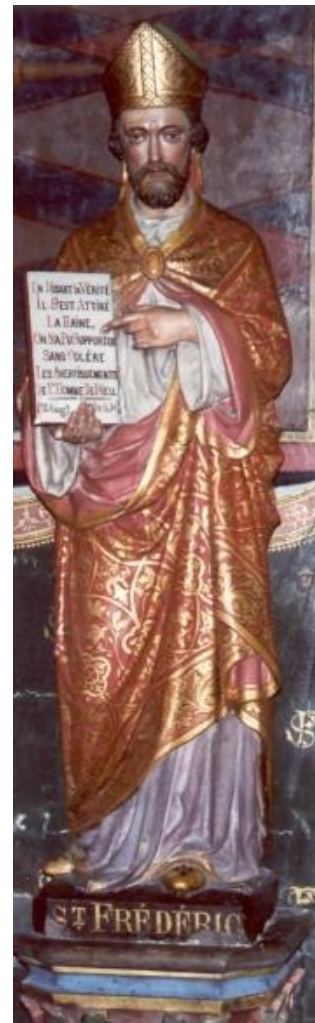
Louter geschiedkundig gesproken is er over bisschop Frederik nauwelijks iets bekend. Behalve dan het feit dat hij Rixfried opvolgde als bisschop van Utrecht.

Hij zou deelgenomen hebben aan een bisschoppenvergadering in Mainz, en de beroemde Hrabanus (ook wel Rhabanus) Maurus, abt van het door Bonifatius gestichte klooster Fulda en bisschop van Mainz († 856; feest 4 februari), stuurde hem een exemplaar van zijn commentaar op het Bijbelboek Jozua. Dat is alles.

Pas tweehonderd jaar na zijn dood werd er - waarschijnlijk op basis van bestaande documenten - een levensbeschrijving van hem opgesteld. Wat aan de gegevens ontbrak werd door de monnikschrijver aangevuld met feiten uit levens van andere heiligen of met vrome fantasie. Zodat we dus meer inzage krijgen in de geloofsvoorstellingen van de schrijver dan in de werkelijke gang van zaken in Frederiks leven.

[Legende](#)

Volgens zijn levensbeschrijving was Frederik van Friese adel; ja, hij zou zelfs een kleinzoon zijn van de Friese koning Radboud. Zijn ouders zagen het liefste dat hij later geestelijke zou worden. Daarom stuurden ze hem naar de kloosterschool van Utrecht op dat moment was Rixfried daar bisschop. Frederik was een serieuze leerling en vestigde de aandacht op zich door een heilige levenswijze. De bisschop had hem al eens toevertrouwd dat hij hem het liefste als zijn opvolger zag.

ca 1900. Gips.
Frankrijk, Bretagne,
Door de waarheid te
zeggen heeft hij zich
haat op de hals
gehaald. Men kon
niet zonder woede de
waarschuwingen van
de man Gods
verdragen.

Toen Rixfried overleed, was juist keizer Lodewijk de Vrome in het land. Alle geestelijken wezen naar Frederik als de meest geschikte kandidaat om bisschop te worden. De keizer had veel over Frederik gehoord en stemde er van harte mee in. Dat zou rond 826 geweest zijn.

Lodewijk liet zelfs een luxueus banket aanrichten. Bij die gelegenheid was het Frederik opgevallen hoeveel vorken de vorst bij de maaltijd gebruikte. Aan tafel bracht de keizer een paar misstanden ter sprake die er bij de bewoners van het Zeeuwse eiland Walcheren heersten. Hij drong er bij de nieuwe bisschop op aan hen desnoods met geweld in te peperen dat ze niet mochten trouwen met naaste bloedverwanten.

De bijbel verbood het immers. Frederik antwoordde: "Majesteit, als u een vis eet, begint u dan bij de kop of bij de staart?" Verbaasd antwoordde Lodewijk: "Bij de kop natuurlijk, daar zit immers het meeste merg." "Heel juist, zei de nieuwe bisschop, en daarom begin ik ook bij de kop, dus bij uzelf. Want u maakt u zelf schuldig aan bloedschande met vrouwe Judith. Zij is immers een bloedverwante van u!" De keizer had deze reactie niet verwacht en mompelde bedremmeld dat hij er werk van zou maken.

Frederik vertrok met een aantal priesters naar Walcheren. Met veel moeite wist hij de mensen ervan te overtuigen dat huwelijken binnen de familie tegen Gods wil indruisten, en dat de bedrivers ervan riskeerden door God streng gestraft te worden. De situatie verbeterde. Maar niet bij de keizer. Bij hem was de toezegging om iets aan zijn huwelijk te doen, een loze belofte gebleken. Toen Frederik hem daar bij een banket op aansprak, zon vrouwe Judith op wraak. Ze huurde twee moordenaars in.

Toen zij de kerk betraden, was het Frederik onmiddellijk duidelijk wat ze van plan waren. Hij stond juist op het punt om de Heilige Mis op te dragen. Hij vluchtte niet, maar stuurde zijn assistent weg. Deze verborg zich achter het altaar. Vandaar was hij er getuige van hoe er twee dolken werden gestoten in het lichaam van zijn bisschop. Frederik zakte ineen, drukte zijn wonden dicht zo goed en zo kwaad als dat ging, en bezwoer zijn moordenaars een veilig heenkomen te zoeken. Vervolgens sleepte hij zich naar het graf dat hij tevoren voor zich had laten maken. Hij strekte zich er in uit en blies zijn laatste adem uit. Wat een hemelse geur verspreidde in het kerkgebouw.

Verering & Cultuur

De kerk van het Friese stadje Sloten is aan hem gewijd. Jaarlijks wordt op de derde zondag van juli in Vlierzele (Vlaanderen) een processie gehouden ter ere van hem. In de Bretonse stad Quimper geniet hij bijzondere verering, getuige verschillende afbeeldingen van hem die er in de kathedraal te zien zijn.

Zijn voorspraak wordt ingeroepen tegen doofheid.

Hij wordt afgebeeld als bisschop (met tabberd, mijter en staf); twee zwaarden in de borst; twee moordenaars die hem slaan, waarbij de ingewanden uit een gapende wonde naar buiten komen.

Bernulfus (ook **Benno** of **Bernoldus**) van **Utrecht**, Nederland; bisschop; † **1054**.

Feest 19 juli & 8 november (alle heilige bisschoppen Utrecht)

Hij was pastoor te Oosterbeek op het moment dat hij tot bisschop van Utrecht werd benoemd. Volgens geschiedkundigen worden hier twee mensen die allebei Bernulfus hetten, met elkaar verward: de bisschop van Utrecht uit de 11e eeuw en de gelijknamige pastoor van Oosterbeek die tweehonderd jaar eerder geleefd zou hebben.

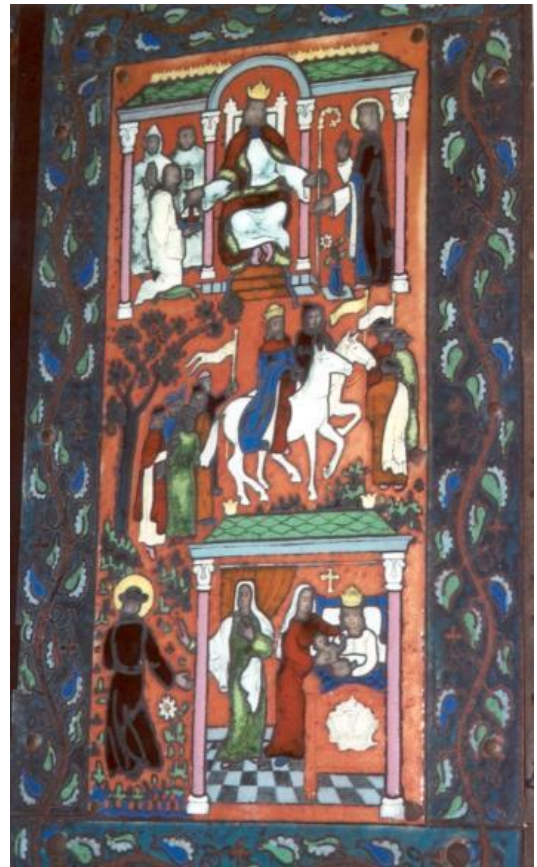
Hoe die bisschopsbenoeming in zijn werk ging, vertelt een mooie legende.

Legende

Als bisschop Adelbold van Utrecht in 1027 is overleden, ontstaat er onder de kapittelheren onenigheid over de vraag wie de nieuwe bisschop moet worden.

De gemoederen raken zo verhit dat keizer Koenraad II († 1039) zelf zich genoodzaakt ziet om op orde op zaken te komen stellen. Keizerin Gisela reist met hem mee. Maar zij is in verwachting en in de buurt van Oosterbeek kan zij echt niet meer verder. Het gezelschap klopt dus aan bij de plaatselijke pastoor, Bernulfus, en brengt bij hem de keizerin onder.

De keizer zet intussen zijn reis naar Utrecht voort en probeert tevergeefs de strijdende partijen tot elkaar te brengen. Midden in die beraadslagingen verschijnt de pastoor van Oosterbeek om Koenraad het blijde nieuws te brengen dat hij vader is geworden van een dochter, en dat moeder en kind het goed maken. Hij vermoedde dat de keizer dit nieuws graag zo vlug mogelijk wilde horen, en is hij daarom onmiddellijk op pad gegaan om het hem te vertellen. De dankbare keizer waardeert de vriendelijke zorg en de trouwe dienstbaarheid van de man en benoemt hem ter plekke tot opvolger van bisschop Adelbold op de zetel van Utrecht.

ca 1980 (?). Email
Nederland, Oosterbeek, St-
Bernulfuskerk
Midden: De keizer is met zijn vrouw
onderweg naar Utrecht
Onder: De keizerin bevalt van een
zoon bij Bernulfus thuis
Boven: Bernulfus brengt het blijde
nieuws aan de keizer.

Eenmaal bisschop staat Bernulfus met dezelfde trouw de keizer terzijde. In 1042 schenkt keizer Hendrik III (+ 1056) hem het graafschap Vollenhove 'omwille van de trouwe en ons aangename dienst van Bernulf, heer der kerk'. Bernulfus' meest opvallende kwaliteit bestaat erin dat hij vele kerken heeft gebouwd of waar nodig hersteld.

Hij staat aan de basis van de huidige St-Pieter en St-Jan in Utrecht, van de St-Lebuïnus in Deventer en van de St-Michaël in Zwolle. Naar men zegt was hij een bevorderaar van kerkelijke kunst doordat hij kunstenaars opdracht gaf de kerken op te sieren met passende kunstwerken.

Verering & Cultuur

Hij ligt begraven in de St-Pieterskerk te Utrecht. Vanwege zijn verdiensten voor de kerkelijke kunst werd hij in 1869 als patroon gekozen voor de toen opgerichte Vereniging tot Bevordering van Kerkelijke Kunst: het Bernulfusgilde.

Hij wordt afgebeeld als bisschop (mijter, staf, tabberd); meestal met een kerkmodel. Zijn beeltenis is te zien aan de achterkant van het Rijksmuseum te Amsterdam.

BEZINNING

Actie en contemplatie worden twee aspecten van hetzelfde. Actie is liefde die zich naar buiten keert, naar andere mensen. Contemplatie is liefde die zich naar binnen keert, naar de goddelijke oorsprong. Actie is de stroom, contemplatie is de bron. De bron blijft belangrijker dan de stroom, want het enige wat er werkelijk toe doet is liefde die onuitputtelijk opwelt uit de oneindige afgrond van Christus en van God.

[Thomas Merton, *No Man is an Island*, blz. 61](#)